

11 ΙΟΥΛΙΟΥ

Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος (†451). Ὁλγας ἱσαποστόλου (†969),
Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρυούλων (†820).

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ – ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς· * Κύριε, * ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν· * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· *
Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· *
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς
ἡμῖν σήμερον· * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος * καὶ
τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ
πολιτείᾳ * τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, * Χριστὲ ὁ Θεός· *
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, *
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων· * τὴν συμμαχίαν
ἔχοιεν τὴν σὴν, * ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, * μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς

ἰκεσίας ἡμῶν, * πανύμνητε Θεοτόκε· * στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν· * σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν * καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· * διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, * μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεύς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρίς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῖρήμōνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγῆδών μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ

ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἁλωπέκων ἔσσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετάνοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἁλληλούϊα, ἁλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (**τρὶς**).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς

δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετanoiῶν γ',

ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ.

Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε ἐλέησον, μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἦχος Γα ϕ

Γα
Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

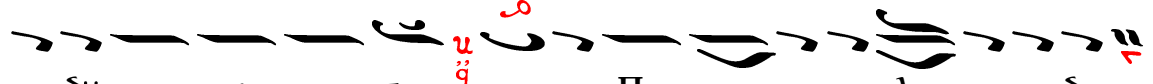
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

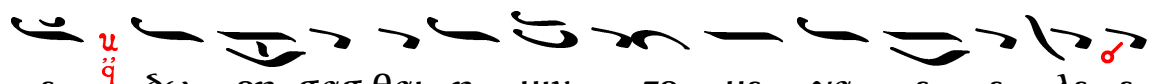
Γα
Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

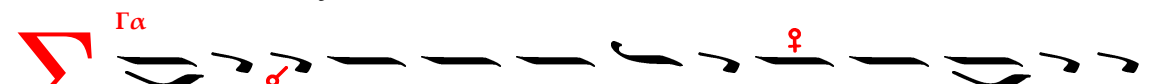
Λ ι αν ε ευ φρα νας τας ορ tho δο ξας και κα
τη η σχυ νας τας κα κο δο ξας Ευ φη μι ι α Χρι

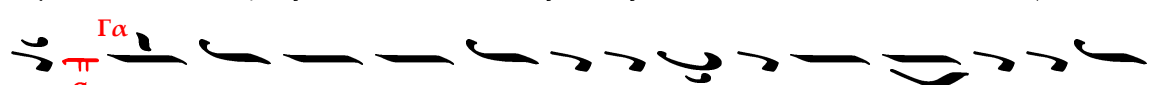
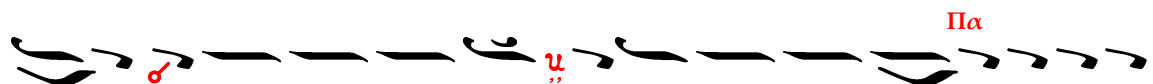
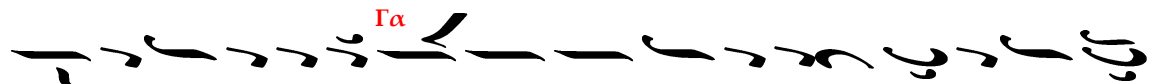
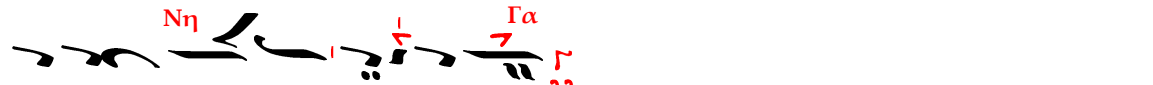
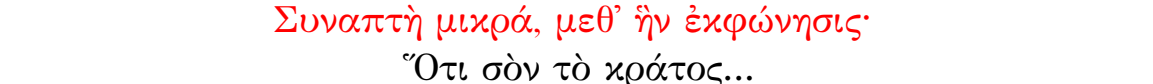

 στὸ καλλι ἰ παρ θε ε νε^π της γαρ Τε ταρ της Συ νο

 ο δὲ κυ ρω σας^u α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο ογ

 μα τι ἰ σαν^π Μαρτυς εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον ἰ κε τευ

 ε^u δω ρη σας θαι η μιν το με γα ε ε λε ε

 ος^π

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 ε^{Γα} την με σι τευ[♀] σαν την σω τη ρι αν του

 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε

 νε^{Γα} εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

 ως φι λαν θρω πο ο ος^{Γα}

 ως^{Νη}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἡ νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστὲ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανίου νυμφίου, ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν δι' ἔλαιον, τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτης ἅπαντας, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς εὖσπλαγχνος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθέने, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν

τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ ἅει σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχυρῶς, αἰρετιζόντων ἡ πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἑώρων ποσὶ σου κατερριμμένον, τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον, τιμίαις σου χερσί, κατεχόμενον, κατηγοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κράζοντα, Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς θελήσεσι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρί, ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν τῇ εὐσήμεν ἐορτῇ τῆς Πανευφήμου, μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστάτις, καὶ μετὰ τέλος θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῇ καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

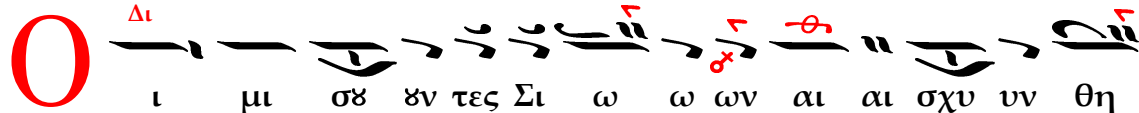
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

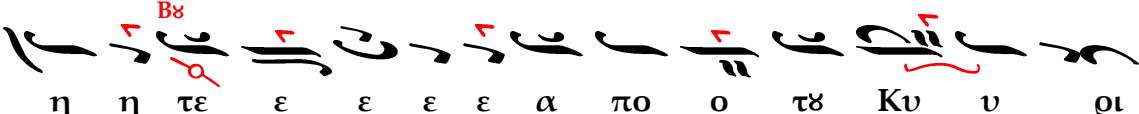
Εὐχαριστοῦμέν σοι ἅει Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε Παντελεῆμον, ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ᾧ ῥα τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

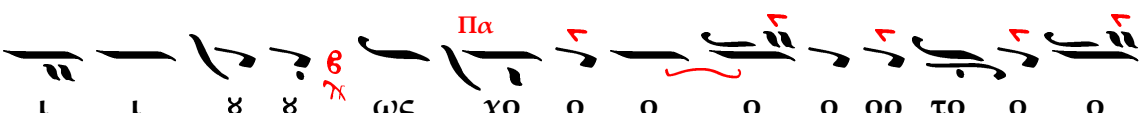
Ἦχος 4^{ος} Βου 3^{ος}

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η 6^{Δι} αλλ
α αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω

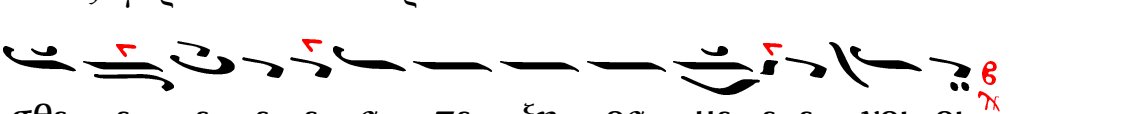

 ω ω σον Σω ω τη η ηρ μϛ ϛ

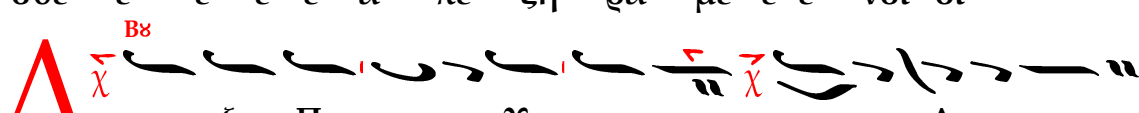
Ο^{Δι}

 ι μι σϛ ϛν τεϛ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

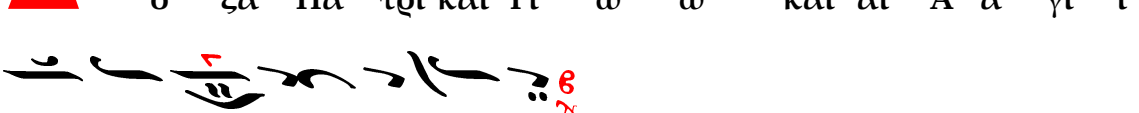

 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

 ι ι ϛ ϛ ωϛ χο ο ο ο ο ορ το ο ο

 ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

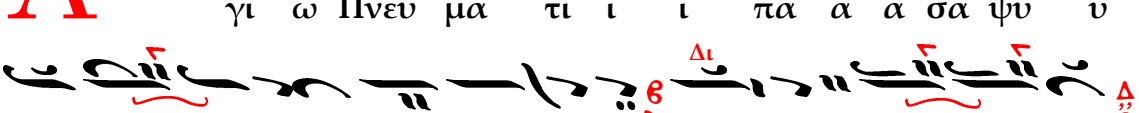

 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ^{Β8}

 ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

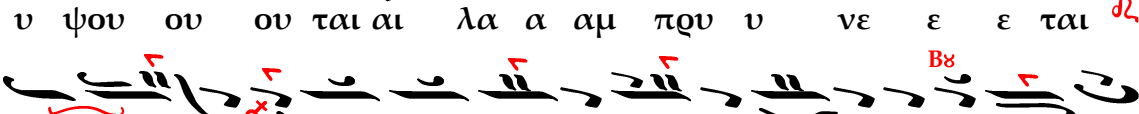

 ω Πνε ευ μα α τι ι

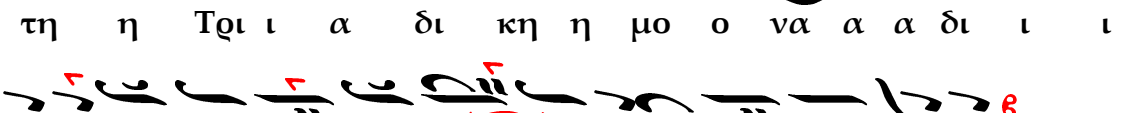
Α^{Β8}

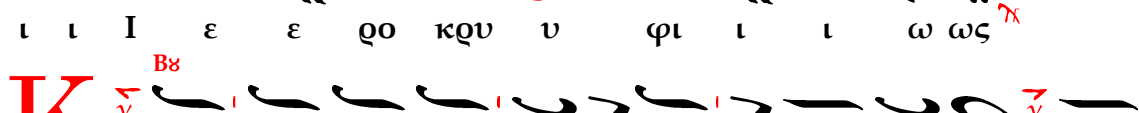
 γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

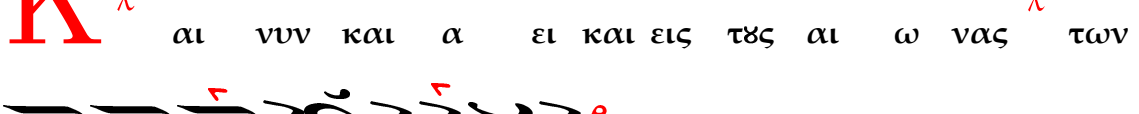

 χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

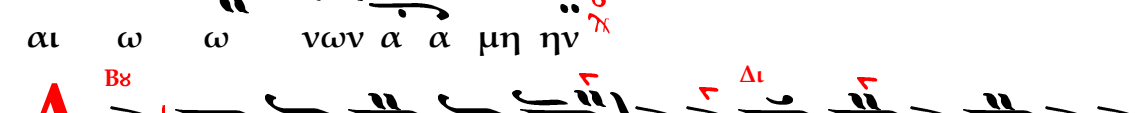

 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

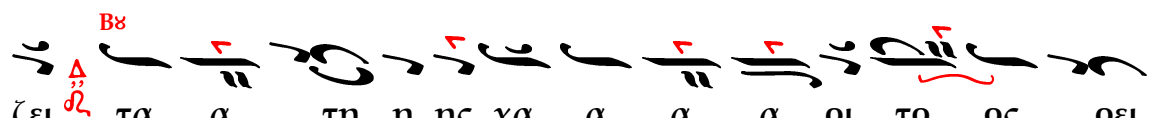
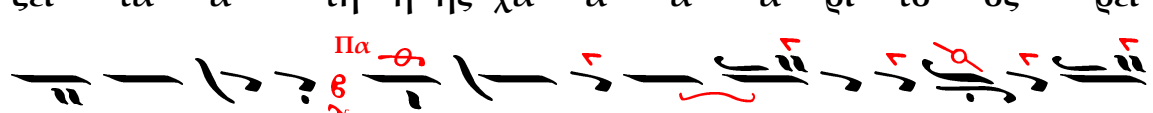

 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

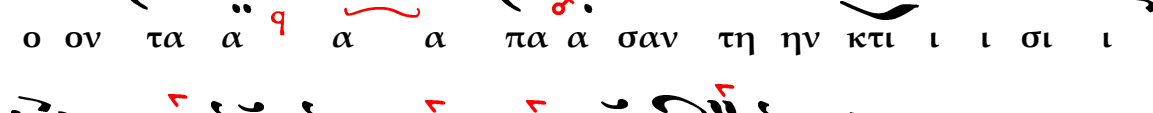
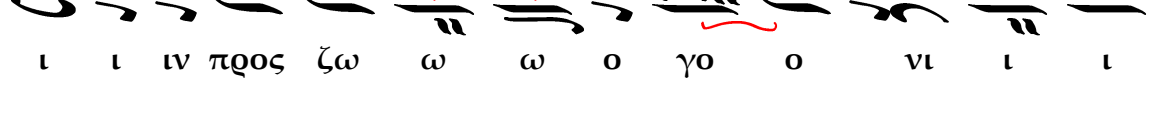

 ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ωϛ

Κ^{Β8}

 αι νυν και α ει και εις τϛς αι ω νας των

 αι ω ω νων α α μη ην

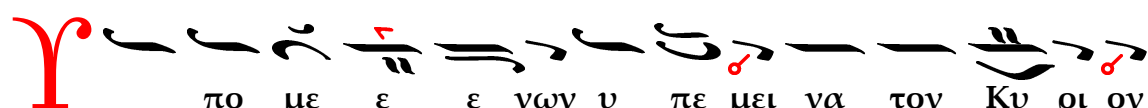
Α^{Β8}

 γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

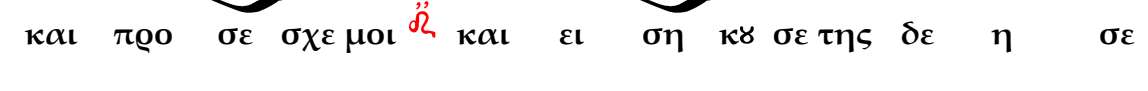

 ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

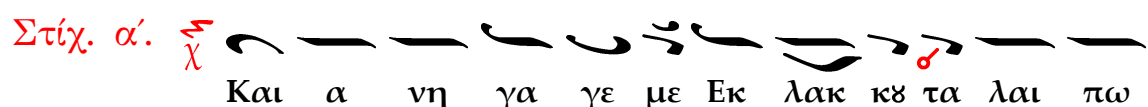
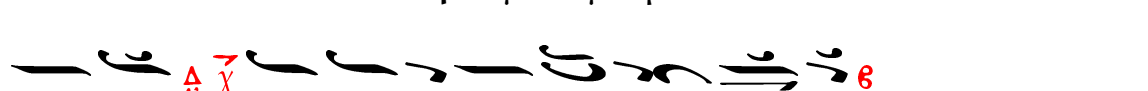
 ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

 α αν

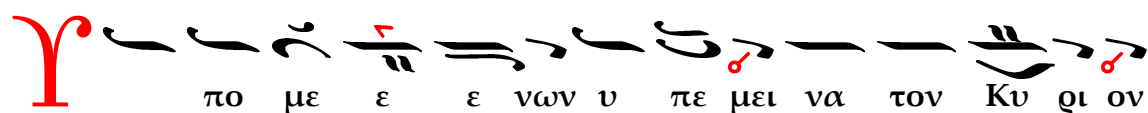
Προκείμενον. Ψαλμός λθ' (39).

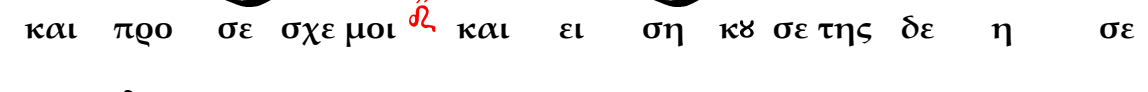
Ἦχος Βου ξ

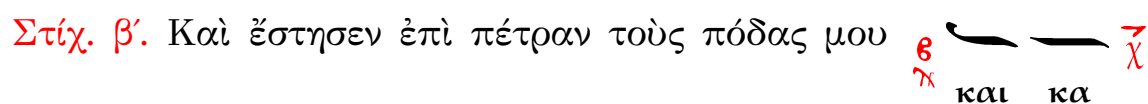

 πο με ε ε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον

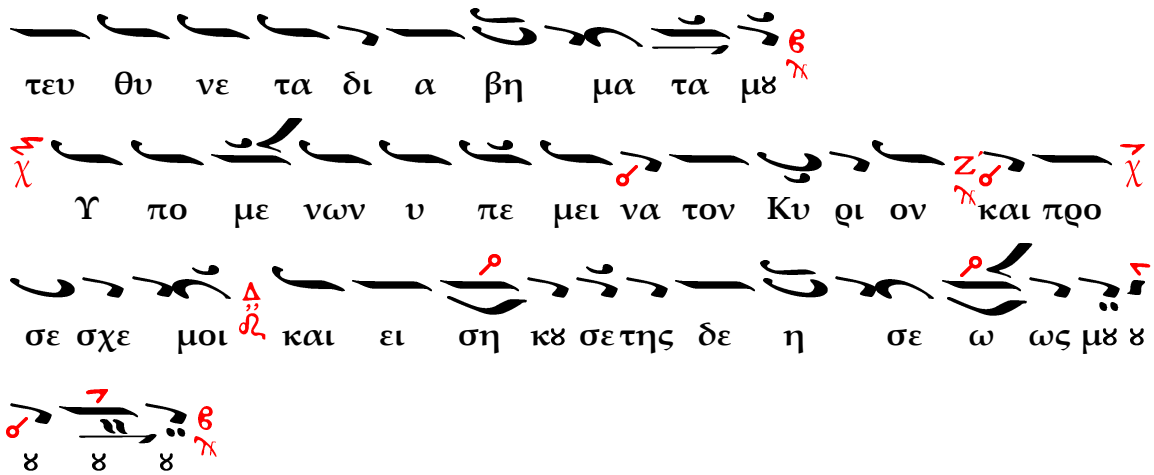
 και προ σε σχε μοι και ει ση κς σε της δε η σε

 ως μδ

Στίχ. α'.
 Και α νη γα γε με Εκ λακ κς τα λαι πω

 ρι ας και α πο πη λδ ι λυ ος

 πο με ε ε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον

 και προ σε σχε μοι και ει ση κς σε της δε η σε

 ως μδ

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου

 και κα

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

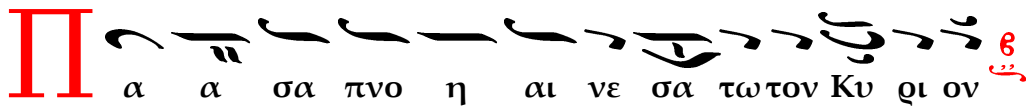
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

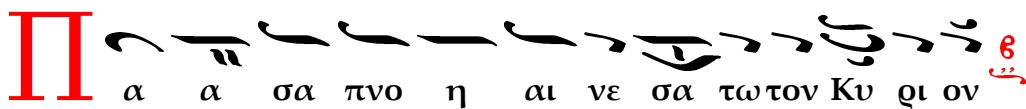
Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

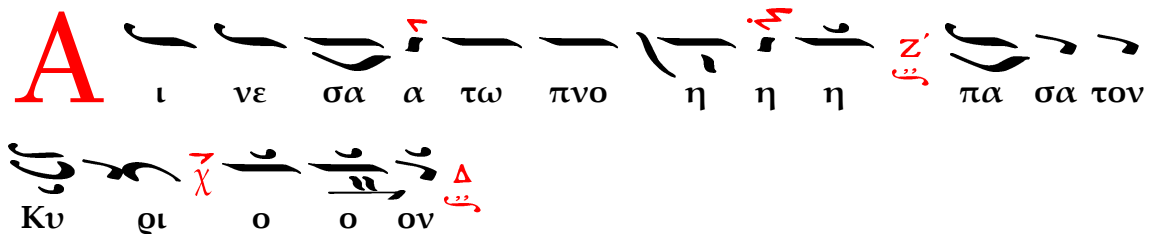
Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον, ε' 24 - 34

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα

τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠδὴ Δα-δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι Z'

Ταις της Α θλη φο ο ρθ πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Z' Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο

μη μα α α μ

Εκ δε ξι ων τς Σω τη η η η ρο ος

πα ρε ε στή Η πα αρ θε ε ε νο ος και α

θλη φο ρο ο ος και αι Μαρ τυς πε ρι βε βλη η με ε ε

νη η ταις α ρε ταις το ο ο α η ητ τη η η η

τον και πε ποι κιλ με ε ε ε νη η ε λαι ω

τη η ης α αγ νει ας και τω αι αι μα α τι ι της α

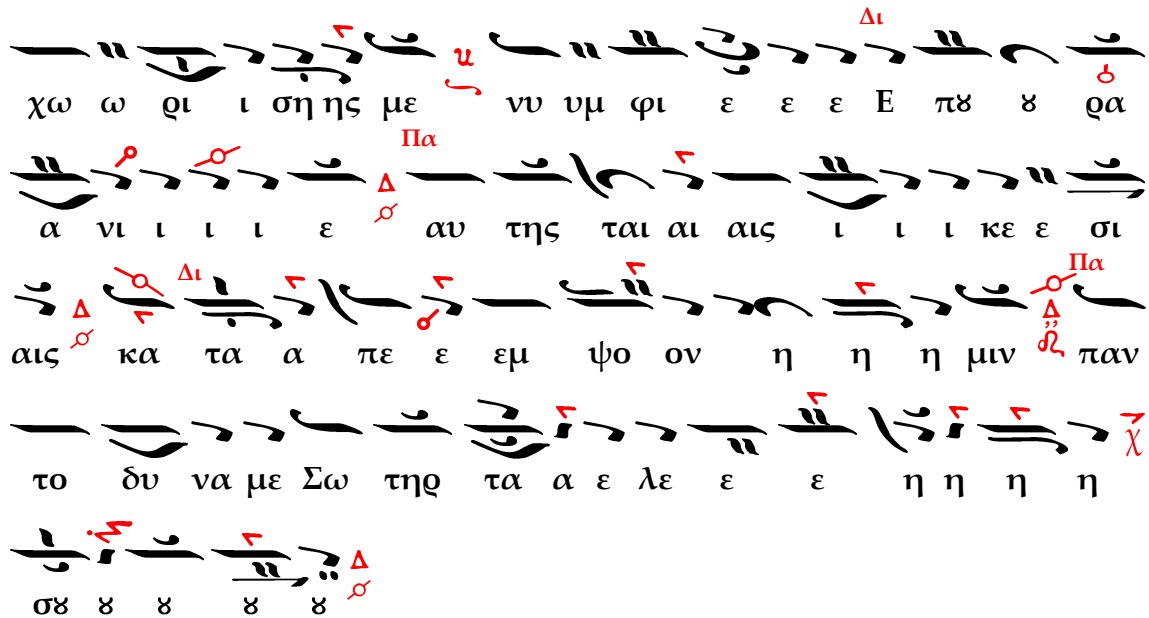
α θλη η σε ε ε ε ως και βο ω σα α προς α αυ

τον εν α γαλ λι ι α α α σει ει την λαμ πα δα α

α κα τε ε χς ς ς ς σα εις ο σμην μυ ρς σς

ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος ο τι τε ε τρω ω

μαι της σης α γα α α πη ης ε ε ε γω μη η

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τῆς Ἀγίας.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Υἱὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθὼν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ ἄσω μελώδημα, τῇ Ἀθληφόρῳ Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακηρύττων, τοὺς πόνους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ παλαίσματα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίάσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα, τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου Σεμνῇ, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους καρδίας, καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι.

Δόξα.

Ναὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, ἐν ᾧ περὶ ἡδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς καθαρότητι, Μάρτυς πολυάθλε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ σοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, καὶ βρούσιν τὴν ἄφθονον, τῶν τεραστίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν πᾶσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τέραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἷτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστiais, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡ! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀθλοῦσα ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε, δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πανεύφημε μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν ἄσμασιν αἰεὶ, σὴν μνήμην σου γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου φέρουσας, τὸ ἱερὸν καὶ σεβάσμιον.

Δόξα.

Ἀνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν Σεμνὴ τὸν νοητόν, δυναμωθείσα χάριτι, Πατὴρ υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον· αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν, ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἄλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου, ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις, καὶ τῶν

ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, * ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος

Τὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τὶ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τὶ τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὐφρανάς τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Ὑῖῳ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. Τὶς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα, τὶς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἄρεται μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἡπειρον ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, * ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ θαύματος (451) τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας. (†304)

Στίχ. Δίκαζε Μάρτυς τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη.

Κυροῦσα πίστιν, ἥς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἐνδεκάτῃ Ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίῃ.

Ἡ Ἁγία αὕτη καὶ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ καὶ Πρίσκου, ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης, γέννημα καὶ παιδεύμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνος, ἐξ εὐγενῶν καὶ θεοσεβῶν γονέων καταγομένη· ἥτις διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε καὶ θηρίοις ἐκδέδοται καὶ ἐτέραις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γενναίως ὑπομείνας, ἐκομίσαστο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνι διεσώζετο, ὅπου καὶ ναὸς περικαλλῆς ὠκοδόμητο, εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας συνεκροτήθη ἡ οἰκουμενικὴ ἱερὰ Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἁγίων Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνος, οἵτινες τοὺς περὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθοντο, ἐτέρως τούτους μετέρχονται· δηλαδή, ἐνέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ καὶ τοὺς αἰρετικούς προέτρεψαν ἐν ἐτέρῳ γράψαι τὸ ἐαυτῶν φρόνημα, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθεντο ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφραγισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοίξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἰρετικῶν εὔρον ἐρρίμενον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων τόμον κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσίν. Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἰρετικοὶ μὲν αἰσχύνης, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρᾶς ἐνεπλήσθησαν.

Τοῦτο γοῦν τὸ χάριτας βρῦον ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἀκέραιον ἐκ Χαλκηδόνος μετεκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁ τότε ἀοίδιμος ἐν Πατριάρχαις Καστῖνος ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ εὐκτήριοις ἡγείρε ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας, ἅρτι κοσμηθείσης μαρτυρίου

στεφάνῳ. Γενομένης δὲ τῆς ἀλώσεως, μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετετέθη καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἐκεῖ. Κἀκεῖθεν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναχράντου, μετεκομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἱερὸν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετηνέχθη καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀγίας λείψανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ, θεία εὐδοκία, διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον, τιμώμενον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρύον ἰάματα τοῖς μετ' εὐλαβείας προσερχομένοις.

Καθιερώθη δὲ ἐν τῷ ῥηθέντι πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, καὶ παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔνθα κατατεθειμένον ἐστὶ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, καθ' ὃν καιρόν, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχείας τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γρηγορίου, ἐκ βάθρων ἀνωκοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανήγυρις τῆς Ἀγίας κατὰ τὴν ια' τοῦ Ἰουλίου, καθ' ἣν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ οἱ μετ' εὐλαβείας προσερχόμενοι καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, ἀξιοῦνται πολλῶν ἰαμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κινδέου τοῦ πρεσβυτέρου ἐν Παμφυλίᾳ. (†290)

Στίχ. Οὐκ ἄξιόν τι καύσεως ὄλως ἔχων,
Σωθεὶς πυρὸς τέθνηκας οὕτω, Κινδέε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρκιανοῦ, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχ. Ὑπῆρξε θήκη, Μαρκιανέ, σὸς φάρυγξ
Χωροῦσα τὴν μάχαιραν, ἥ κατεκρίθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρτυροκλέους, βέλεσι τελειωθέντος.

Στίχ. Ὁ Μαρτυροκλῆς Μαρτύρων εὗρε κλέος,
Μάρτυς φανεὶς ἄριστος ἐκ τοξευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰανουαρίου καὶ Πελαγίας, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Λέοντος τοῦ ἐν τῇ Μάνδρᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν ἐντροφᾷ τερπνοῖς Λέων,
Ἦν εἶχεν ἐν γῇ τὰς ἀπορρόϊας πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ἰσαποστόλου βασιλίσσης Ὑλγας τῆς ῥωσίδος.

Στίχ. Ἀνθραξ νοητὸς ἡ Ὑλγα ἐν Ῥωσίᾳ
Ἦν φθῆ, τῆς ὕστερον φλογὸς ζωηφόρου.

Ὑλγα, ἡ Ἁγία αὕτη βασίλισσα τῆς Ῥωσίας, ἡ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος μετονομασθεῖσα Ἑλένη, κατὰ τὸ ἔτος 957 ἀπὸ Χριστοῦ, ὑπῆρξεν, ὡς λέγει ὁ Νέστωρ ἡ Ἡὼς καὶ τὸ Ἄστρον τῆς σωτηρίας τῆς Ῥωσίας διὰ τὸν ἀκάματον ζῆλον αὐτῆς πρὸς ἐξάπλωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὡς καὶ διὰ τὴν ὑψηλὴν ἐν

γένει θρησκευτικὴν καὶ πολιτιστικὴν σταδιοδρομίαν αὐτῆς, ὁμοιάζουσιν πρὸς τὸν βίον τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Δύσκολον εἶναι νὰ περιγράψῃ τις λεπτομερῶς τὰς ἀόκνους προσπάθειάς καὶ τὴν ἐνδελεχῆ διδασκαλίαν αὐτῆς πρὸς διαφωτισμὸν τοῦ Ῥωσικοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ ἀπίστου υἱοῦ τῆς Σβιατοσλαύου. Οὐχὶ δὲ μόνον μὲ τὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον μὲ τὰ καλὰ ἔργα ὡς παράδειγμα, καὶ μὲ τὰς θερμὰς ὁλονυκτίους δεήσεις, καὶ τὰ διάπυρα δάκρυα, παρεκάλει τὸν Θεόν, ὅπως φωτίσῃ καὶ καθοδηγήσῃ καὶ τὸν ἐθνικὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ τὸν Ῥωσικὸν λαὸν εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπήρχετο δὲ καὶ εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Ῥωσίας, καὶ συνέτριβε πανταχοῦ τὰ εἰδωλα, καὶ τὸν λαὸν προσῆγεν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ λατρείαν, στήνουσα Σταυρούς, ἐξ ὧν πολλὰ σημεῖα καὶ θαύματα ἐγένοντο πρὸς βεβαίωσιν τῶν πιστῶν.

Ἡ Ἁγία αὕτη, ἐλθοῦσα ποτὲ εἰς τὸ Βυζάντιον μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς, ἔτυχεν ἐκεῖ θερμῆς ὑποδοχῆς διὰ τοὺς ὑπὲρ τοῦ χριστιανισμοῦ ἀγῶνας αὐτῆς. Ἐπιστρέψασα εἶτα εἰς Ῥωσίαν, καὶ εἰς πλείστους ἔτι ἀγῶνας ἐπιδοθεῖσα, καὶ ψυχὰς ἀναριθμήτους τῷ Θεῷ παραδώσασα, παρέδωκεν τέλος καὶ τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ, τὴν ἐνδεκάτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. (†1010)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πίου α', πάπα Ῥώμης. (~†155)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σιδρονίου (Sidronius), ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ ἀθλήσαντος. (~†270)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων αὐταδέλφων μαρτύρων Σαβίνου καὶ Κυπριανοῦ, τιμωμένων ἐν Βρεσκίᾳ (Brescia) τῆς Ἰταλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Σαβίνου, τιμωμένου ἐν Πικταβίῳ (Poitiers) τῆς Γαλλίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεοντίου β', ἐπισκόπου Βουρδιγάλων (Bordeaux) τῆς Γαλλίας. (~†565)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δροστάνου (Drostan), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Παλαιᾶς Δρυός (Old Deer) ἐν τῇ κομητείᾳ Ἀβερδην (Aberdeenshire) τῆς Σκωτίας. (~†610)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀμαβίλιδος (Amabilis, Mable), θυγατρὸς Ἀγγλοῦ εὐγενοῦς, μοναχῆς γενομένης ἐν τῷ ἀββαείῳ Ἀγίου Ἀμάνδου (Saint-Amand) εἰς Ῥουέν (Rouen) τῆς Γαλλίας. (~†634)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Σιγιβέρτου (Sigisbert) καὶ Πλακίδα (Placid), κτιτόρων τῆς μονῆς Ἐρημίας (Monasterium Dissetinensis, Disentis Abbey) ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἑλβετίᾳ. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἐπισκόπου Βεργάμου (Bergamo) ἐν Λομβαρδίᾳ. (~†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Χιδούλφου (Hidulphus), κτίτορος τῆς Μέσης Μονῆς (Moyenmoutier), ἐπιφανοῦς ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†707)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀβουνδίου (Abundius), ἐν Κορδοῦῃ (Córdoba) τῆς Ἰσπανίας. (†854)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Θουρκετύλου (Thurketyl), ἡγουμένου τῶν ἄββαείων Κροβλάνδης (Crowland) καὶ Βέδφορδ (Bedford) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†975)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου, ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Βατοπεδίου ἱερᾶς μονῆς ἀσκήσαντος καὶ διδασκάλου τοῦ θείου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ χρηματίσαντος, διὰ τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας. (†1320)

Στίχ. Πῶς ἀγέραστον καταλίπω τοῖς λόγοις
Τὸν Νικόδημον, ᾧ γέρας νῆψις νόου;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Νικοδήμου, ἐν Ἑλβασανίῳ τῆς Ἀλβανίας μαρτυρήσαντος, καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1722)

Στίχ. Ὁ Νικόδημος ῥάβδον ἐν χερσὶ φέρων,
Πλάνην πατάσσει Ἀγαρηνῶν ἀνόμων.

Οὗτος, ἐν τοῖς ὁρίοις τῶν Καυσοκαλυβίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀσκήσας, καὶ λαβὼν ῥάβδον παρὰ τοῦ Ὁσίου Ἀκακίου, καὶ δι' αὐτῆς ἐνισχυθεὶς, ἐτελείωσεν ἐνδόξως καὶ ἀνδρικῶς τὸ μαρτύριον εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Νεκταρίου, τοῦ ἐκ Βρυούλων, Ἀγιαννανίτου, τὴν κάραν τμηθέντος. (†1820)

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν αἶρων Νεκτᾶριος Κυρίου,
Πλάνην πατάσσει τῶν ἀπίστων γενναίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τοῦ ἐν Πάρῳ. (†1833)

Στίχ. Κύριλλος νέον τῆς Ἐκκλησίας κῦρος,
Πέφηνε ὄντως ὡς Ἀπόστολος ἄλλος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

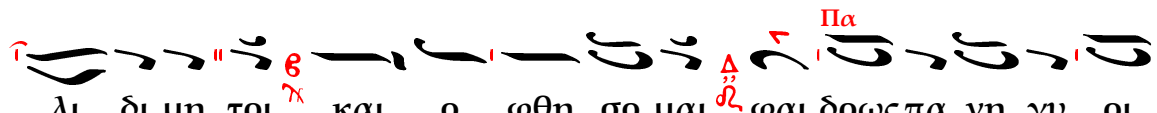
* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

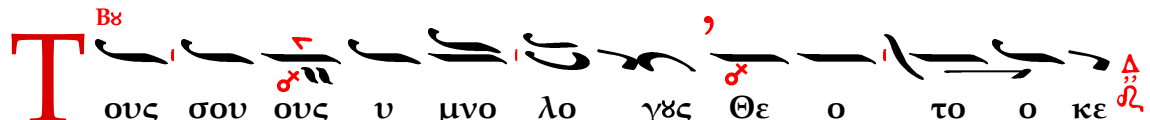
Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὥδ' ἁ'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος 8 και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι

 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε μενος ταυτησ τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

 ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη σ τε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

 ην α νε ξι χνι α σον θει αν β λην της
 εκ της Παρ θε ε ν σαρ κω σε ως σ τ υ ψι
 στ ο ο προ φη της Αβ βα κ μ κα τα νο ω ν ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

 ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι

τοι οἰς υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας

χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Β8} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ

λον^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

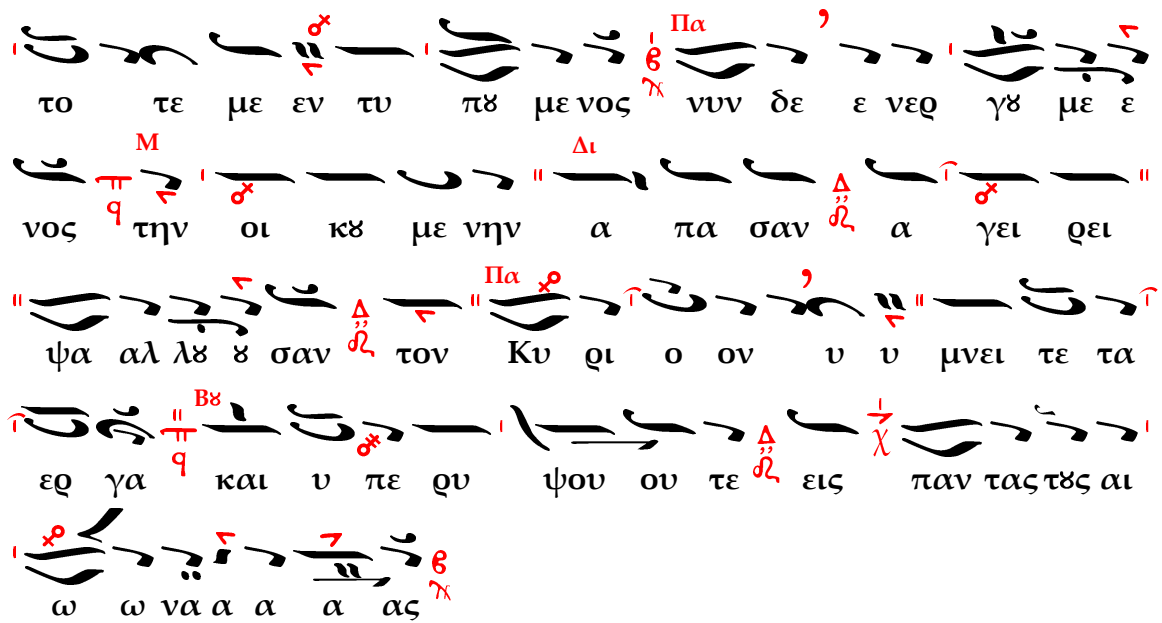
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

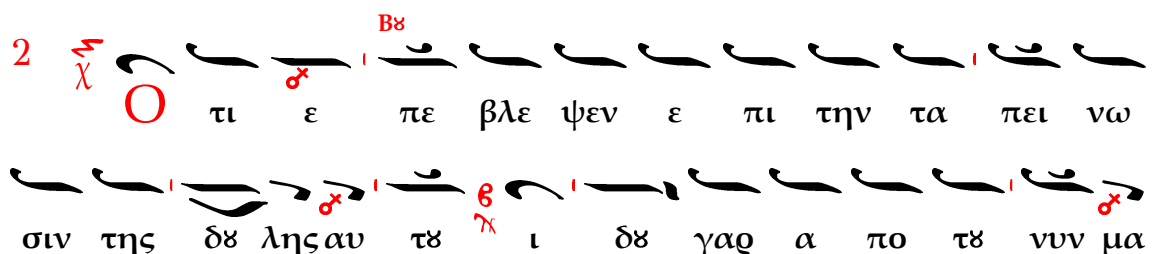
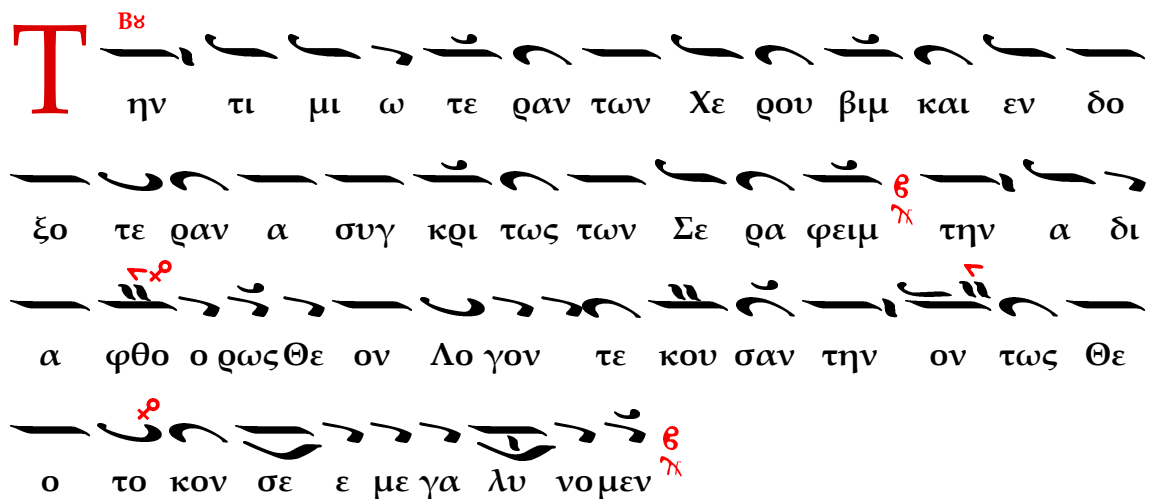
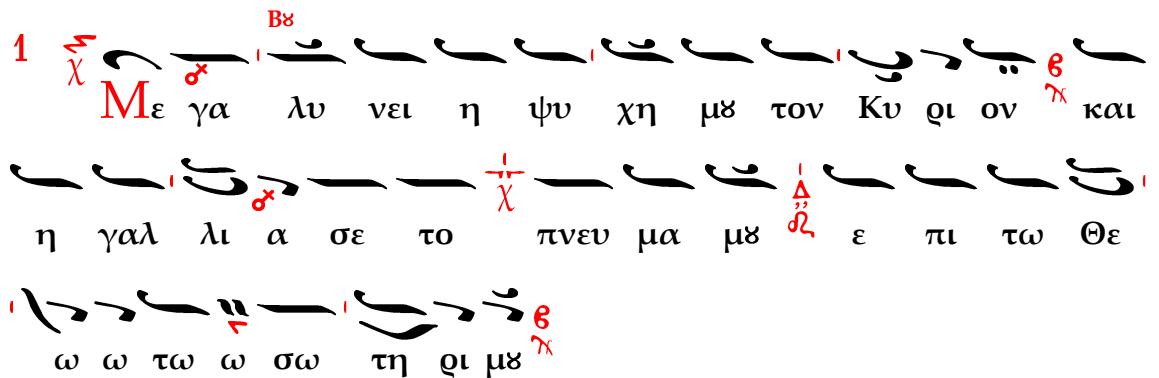
Π^{Β8} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι

νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

κα ρι ^χ ς σι με πα σαι αι γε νε αι ^ε ^χ

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

³ ^χ **O** ^{B8} τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος ^ε ^χ και α γι ον το ο νο μα αυ τς ^ε ^χ και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

αν ^χ ^Δ τοις φο βς με νοις αυ τον ^ε ^χ

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

⁴ ^χ **E** ^{B8} ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς ^ε ^χ

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη ^χ φα νς δι α νοι

♂ α καρ δι ας αυ των

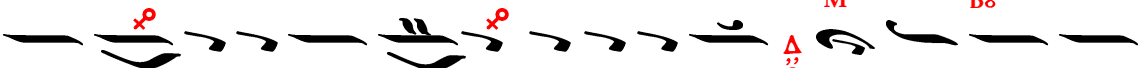
T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ⁷ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ⁷

5 ^{B8} **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων ⁷ και υ υ
 ψω σε ^Δ ⁷ τα πει ν8 δς ⁶ ⁷ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
 θω ων ⁷ και πλ8 ⁷ τ8 δν τας ε ξα πε στει λε κε
 ν8 δς ⁶ ⁷

T ^M ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ⁷ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ ⁷ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ⁶ ⁷ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ⁷

6 ^{B8} **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
 μνη σθη ναι ε λε δς ⁶ ⁷ κα θως ε λα λη σε προς

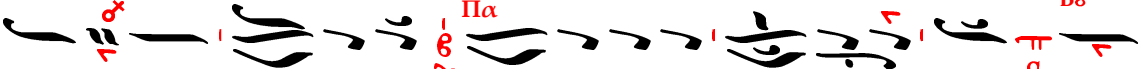

 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος
T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^{B8} και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν^{B8} την ον τως

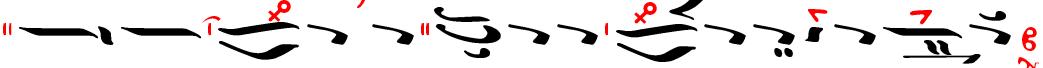
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν^M

ὠδὴ θ'

A^{B8} πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

 μπα α δς χς με νος^{Πα} πα νη γυ ρι ζε τω ω δε^{B8} α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα

 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι ζε

 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ρ

K^{Γα} αι θα νς σαν ζω η ρο ο ο ο ο ο ο ον^M

^{Γα}
 αι μα των μυ ρον ε βλυ σας ^{δλ} ως εν Θε ω ζων
 τι ζω ω ω ω σα α α α α α ^{Γα} και των
^M δογ μα των ^{δλ} τϛ ϛ Χρι ^{δλ} στϛ τας πλα κας ταις α γκα
^Δ α λαις ^{δλ} σϛ Ευ φη μι α κα τε ε ε χεις ^{Γα} δι ο
 ευ φη ^{δλ} μϛ μεν ^{δλ} σε

Θεοτοκίον.

^{Γα}
O Θε ος η μων ^M A γνη η η η η η η
 κα τα φυ γη η η και δυ να μιν ^{δλ} και βο η
^{δλ} θον σε πα ρε ε ε ε ε ^{δλ} σχε ε ε ε ε εν
^{Γα} εν ταις ^M θλι ^{δλ} ψε ^{δλ} σι ^{δλ} ιν η ^{δλ} μων και εν ταις
^{Νη} πε ρι ^Δ στα α σε ^{δλ} σι παν τας ^{δλ} ϛν η μας ρυ υ υ
^{Γα} ^Δ σαι ^{δλ} εκ των α να γκων η ^{δλ} μων

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

^{Πα}
Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{δλ} αι
^{Κε} νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον ^{δλ} εκ τω ω ων ου

ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω

Α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

Ἦχος Πα ρ

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι

νει τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φω ω ως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων αι νε

σα τωσαντο ο νο μα Κυ ρι ι ου

Ο τι αυ τος ει ει πε και ε γε νη θησαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να ται αι ω ω νος πτοσταγμα ε θε
τοκαι ου πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκτης γη ης δρα κοντες και
πα σαι α βυσ σοι

Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ φαλ λος πνευ μα κα ται
γι ι ι δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ρη και παν τες οι βι νοι ξυ λα καρπο φο
ρα και πα σαι κε εδ ροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα
και πε τει να α πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χοντες και
παν τες κρι ται γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με
τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο
μα Κυ ρι ι ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ ται

μο ο ν8 ^{u q̣}

H ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου ^{v' 22} και υ ψω σει κε ρας λα ου αυ τ8 8

8 ^{u q̣}

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ τ8 ^{v' 22} τοις υι

οις Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζοντι αυ τω ω ω ^{u q̣}

A σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^{v' 22} η αι

νε σις αυ τ8 εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων ^{u q̣}

E υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαντι

αυ τον ^{v' 22} και οι υι οι Σι ων α γαλλι α σθωσαν

ε πι τω βα σι λει αυ των ^{u q̣}

A ι νε σα τωσαν το ο να μα αυ τ8 8 εν χο

ρω ^{v' 22} εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ι ω ψαλ λα τω

σαν αυ τω ω ω ^{u q̣}

O τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ τ8 ^{Δ 22}

και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α ^{u q̣}

K αυ χη σονται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ
λι α σονται ε πι των κοι των αυ των

A ι υ ψω σεις τς Θε ο εν τω λα ρυγ γι αυ
των και ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυ των

T ο ποι ησαι εκ δι ι κη σιν εν τοις ε θνε
σιν ε λεγ μς εν τοις λα οι οι οις

T ο δη σαι τς βα σι λεις αυ των εν πε ε δαις και
τς εν δο ο ξς της γης εν χει ρο πε δαις σι δη
ραι αι αις

T ο ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γραπ τον δο
ξα αυ τη ε ς αι πα σι τοις ο σι ι οις αυ τς ο ο

A ι νει τε τον Θε ον εν τοις A γι οις αυ τς αι
νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ
τς ο ο

Στιχηρὰ τῆς Μεγαλομάρτυρος
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ Ἑώας ὡς ἀστήρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι, δι' ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηγορήθη, Εὐτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος· **Χαίροις** ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ...

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,

Δεῦτε τῆς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, μέτ' ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὁρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνῳς ἐορτάσωμεν· αὐτῇ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ᾅσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅρους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο, τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῇ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερὸς Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Ἀ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ'**

Π^{Νη} α σα α γλωσσα κι νει ει ει σθω ω^{Δι} προς ευ φη^{Νη}
 η μι ι αν^β της πα νε εν δο ο ξου Ευ φη^β
 η η μι ι ι ι ας^ν α πα αν γε ε νος και η λι^{Δι}
 κι ι α α πα α α σα α^{Νη} νε α νι σκοι και πα αρ^{Δι}
 θε ε νοι^β την Χρι στου παρ θε νο ο μαρ τυ υ ρα^β
 εγ κω μι ι οισ τε φα νω ω ω ω σω ω ω ω μεν^ν
 νο μι μω ως γαρ α αν δρι ι σα με ε ε νη η και^{Νη}
 το χαν νον του θη η λε ε ος α πο ορ ρι ψα
 α σα^β δι α θλη τι ι κω ων πο ο ο νω ων^{Νη} τον^{Δι}
 τυ ραν νον ε εχ θρον κα τα βε ε ε ε βλη η η η
 κεν^ν ου ρα νι ω ω δε και αι θει ει ω σθε ε νει κο
 ο σμη η θει ει ει ει σα^{Δι} αι τει ται αι τον νυμ φι^{Νη}
 ι ον και Θε ε ον^{Δι} δω ω ρη σα α σθαι η μι ιν το^{Πα}
 με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος^{Νη}

Καὶ νῦν. **Θεοτοχίον.**

Δ ε ε σποι να προ σδε ξαι^{Δι} τας δε η σει εις των δε

λων σε και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης α
να αγκησ και θλι ι ψε ε ως

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου

Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου ^ν (τρεις) _{δλ}

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ _{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ^Δ _{δλ} ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^ν _{δλ}

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου ^ν _{δλ}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως ^ν _{δλ}

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^ν _{δλ}

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν (τρεις) _{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ _{δλ} και α γι ω Πνευ μα

τι ^ν _{δλ}

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην ^νδλ

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^νδλ

Ἀσματικόν. ^χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δδλ

Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δδλ Α γι ι ος

Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε

ε ε ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α

α α ας ^νδλ

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Θείας πίστεως. Ἦχος ^Γα ϕ

Λ ι αν ε ευ φρα νας τας ορ θο δο ξας ^νδλ και κα

τη η σχυνας τας κα κο δο ξας ^νδλ Ευ φη μι ι α Χρι

στς ^π9 καλλι ι παρ θε ε νε της γαρ Τε ταρ της Συ νο

ο δα ε κυ ρω σας ^υ9 α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο ογ

μα τι ι σαν ^π9 Μαρτυς εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ

ε ^υ9 δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο

ος ς

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Γα ϝ

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥσει ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ
 Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Λ ι αν ε ευ φρα νας τς ορ θο δο ξς και κα
 τη η σχυ νας τς κα κο δο ξς Ευ φη μι ι α Χρι
 στ8 8 κα λλι ι παρ θε ε νε της γαρ Τε ταρ της Συ νο
 ο δ8 ε κυ ρω σας α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο ογ
 μα τι ι σαν Μαρ τυς εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ
 ε δω ρη σας θαι η μιν το με γα ε ε λε ε

ος ^Γ₂₂

Στίχ. β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Λ ι αν ε ευ φρα νας τς ορ θο δο ξς ^Γ₂₂ και κα
τη η σχυνας τς κα κο δο ξς ^Γ₂₂ Ευ φη μι ι α Χρι
στς 8 καλλι ι παρ θε ε νε ^Π₉ της γαρ Τε ταρ της Συ νο
ο δ8 ε κυ ρω σας ^u₉ α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο ογ
μα τι ι σαν ^Π₉ Μαρτυς εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ
ε ^u₉ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε λε ε

ος ^Γ₂₂

Στίχ. γ'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Λ ι αν ε ευ φρα νας τς ορ θο δο ξς ^Γ₂₂ και κα
τη η σχυνας τς κα κο δο ξς ^Γ₂₂ Ευ φη μι ι α Χρι
στς 8 καλλι ι παρ θε ε νε ^Π₉ της γαρ Τε ταρ της Συ νο
ο δ8 ε κυ ρω σας ^u₉ α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο ογ
μα τι ι σαν ^Π₉ Μαρτυς εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ
ε ^u₉ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο

ος ^ζ ²²

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ⁷ σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο εν Α γι ι οι οis θαυ μα στο ο ο ο
⁷ ^Δ
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Θείας πίστεως. Ἦχος ^Γ Γα ϕ

Λ ι αν ε ευ φρα νας τς ορ θο δο ξς ²² και κα
τη η σχυ νας τς κα κο δο ξς ²² Ευ φη μι ι α Χρι
στς ς καλ λι ι παρ θε ε νε ⁹ της γαρ Τε ταρ της Συ νο
ο δς ε κυ ρω σας ⁹ α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο ογ
μα τι ι σαν ⁹ Μαρ τυς εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ
ε ⁹ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε λε ε

ος ς

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ
σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

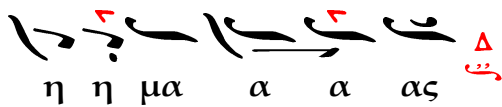
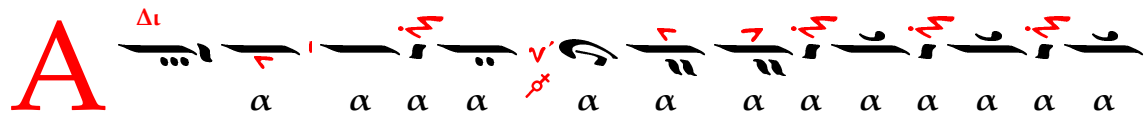
A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

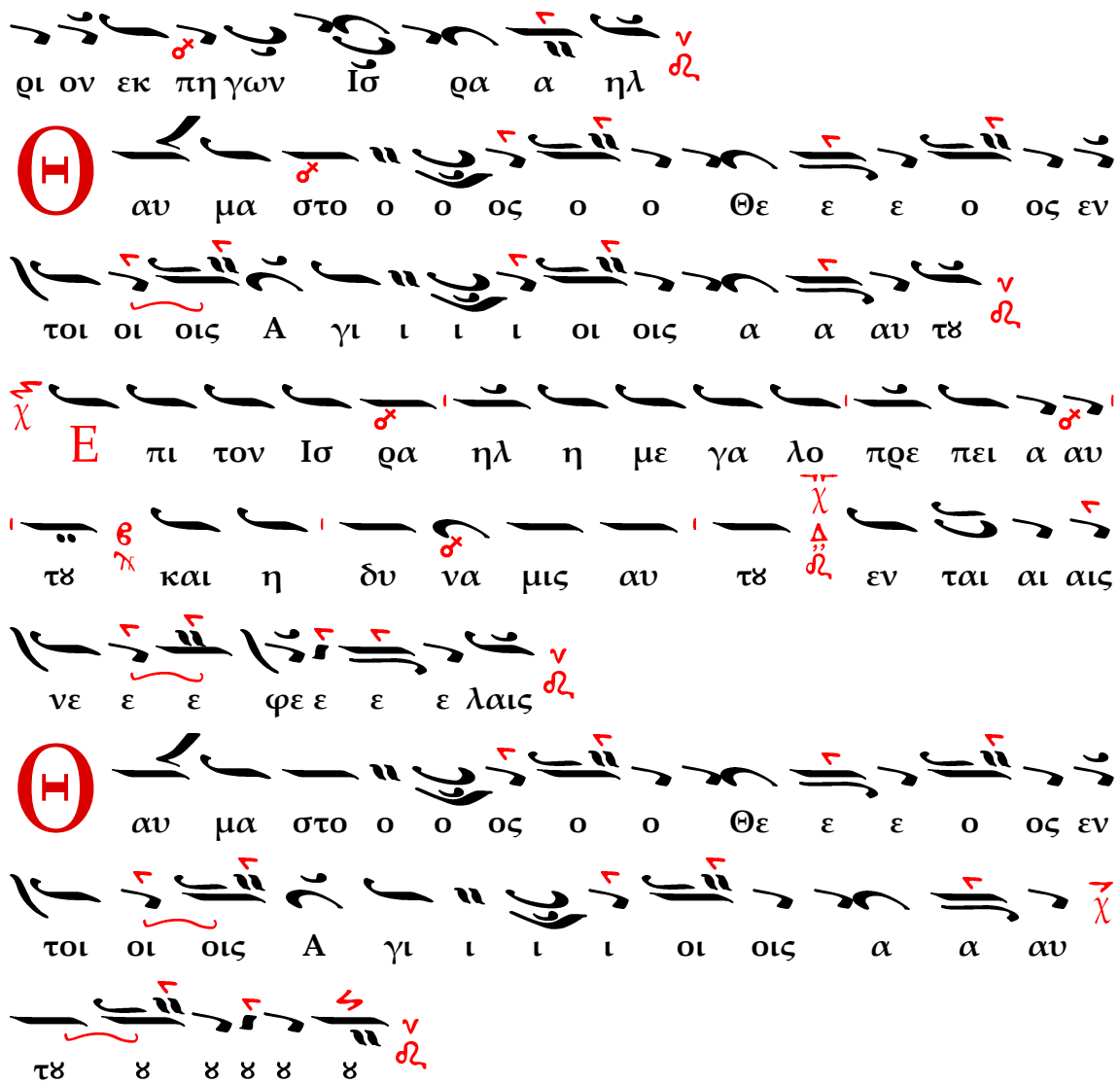

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς —λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας» — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ

θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς λθ').

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Κε δ

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 ï α ^{u q} A λλη η λ8 8 8
 8 ï ï ï ï α ^{u q} A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ï ï ï ï α ^{u q}

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 ï α ^{u q} A λλη η λ8 8 8
 8 ï ï ï ï α ^{u q} A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 ï ï ï ï α ^{u q}

Στίχ. β' Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

A ^{Πα} λλη λ8 8 8 ï α ^{u q} A λλη η λ8 8 8
 8 ï ï ï ï α ^{u q} A α α α λλη η λ8 8 8
 8 8 8 ï ï α α α α α α α ^{u q}

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

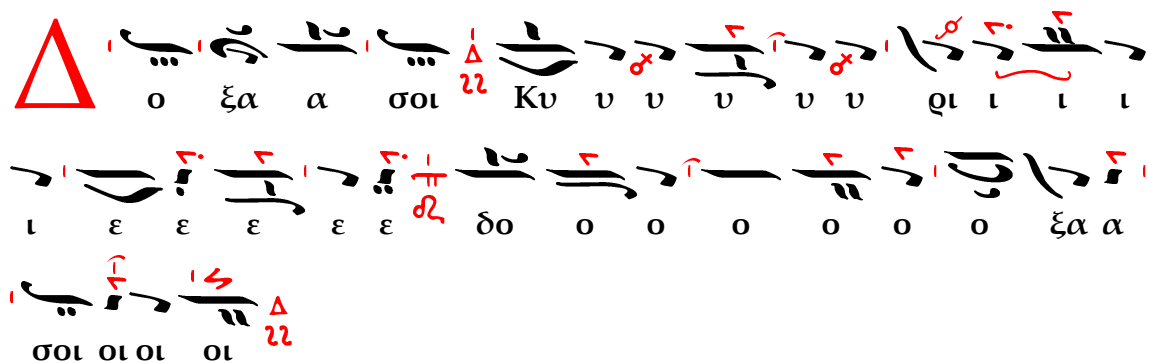
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

ζ' 36 - 50

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἀμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον

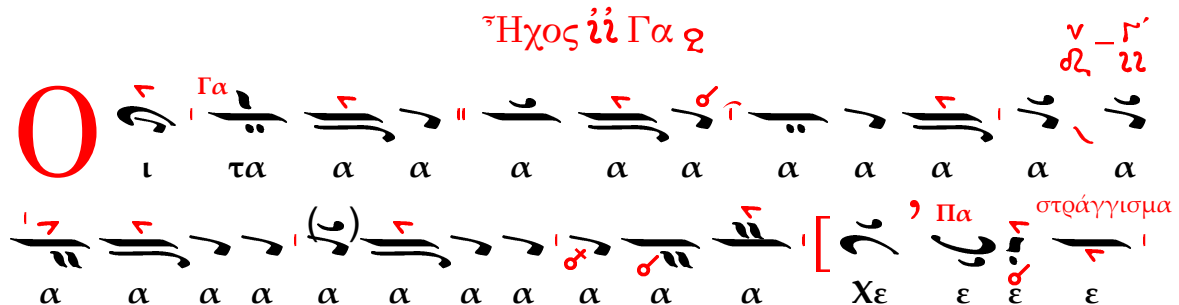
μύρου καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ ἣτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστὶ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δὲ φησί· Διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὠφείλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. μὴ ἔχοντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθὸν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξε μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. οὐ χάριν λέγω σοι, ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλάί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφένονται σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Ἦχος ὠ Δι ς

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ὠ Γα ρ

56

Γα
λε ε ε ε ες πα α α α σα α α αν

τη η η η ην βι ι ι ο ο ο ο ο ο

τι ι ι βι ο τι ι κη η η η η ην α

Δι
πο θω ω ω ω με ε α α πο θω ω με ε ε

Γα
θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε

Γα
λε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι

Νη Γα
ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α ια α α α

αν

Γα
Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

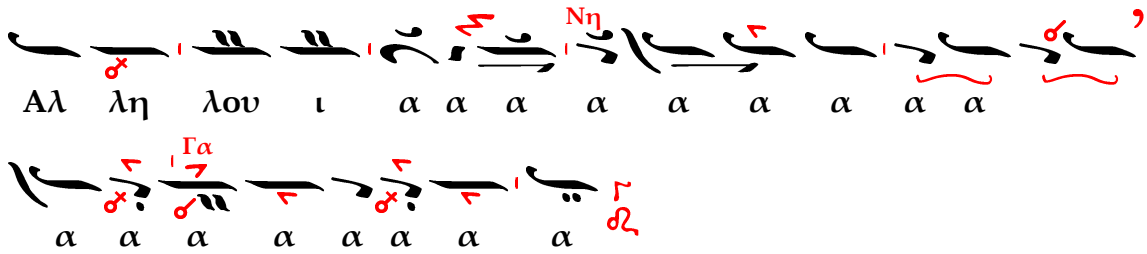
βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε λε ε

Νη Γα
βα σι λε ε α α α ια α α α α των ο ο

ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

Ζω
Ται αις αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α τως

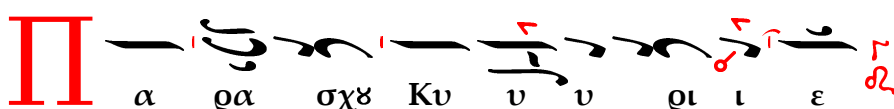
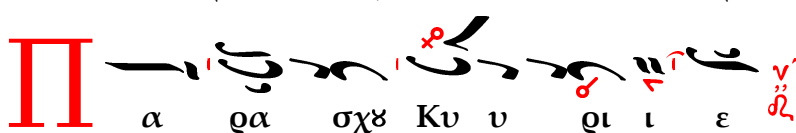
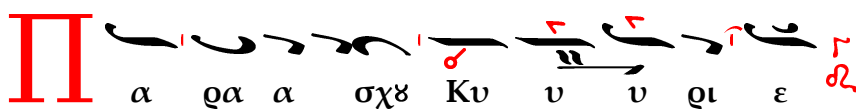
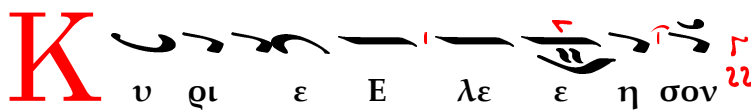
Δι Γα
δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

AΘHNAI 2003

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ήχος Γα ς

Σ
οι Κυρι ε

Κ
αι τω Πνευμα τι ι ι σ

Ἦχος Γα ρ

Α
γαπη σω σε Κυρι ε η ι σχυ υς μ

Κυριος τε ρε ω μα μ και κα τα φυ γη η μ ς και

ρυ υ στη η ης μ K.Γ.

Π
α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ς ς σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι
 αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τς πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σθ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

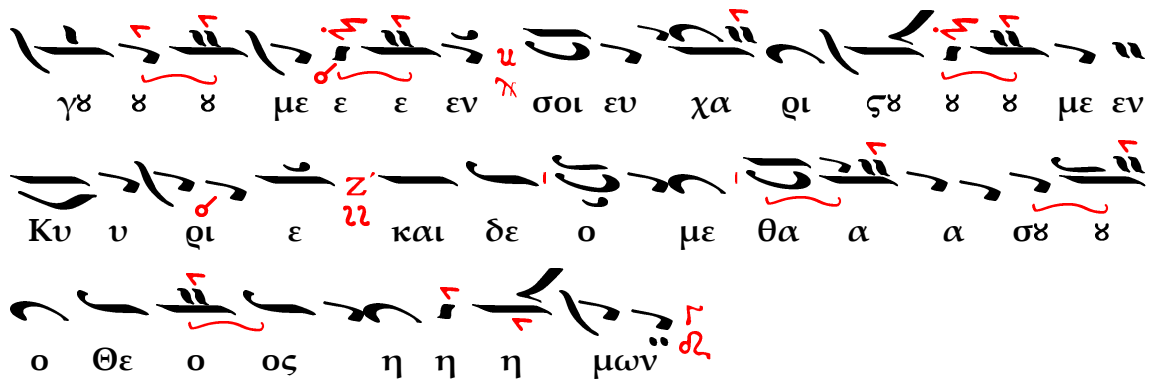
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

Ἐτονίσθησαν τῇ κέ' Ἰουνίου ,αἰζηή' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου ἤχος γ'. Γα

A ^{Γα} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα ρι
^{Πα} ζειν σε την Θε ο το ο ο ο ο ο ο κο ον την ^{Γα}
^{Κε} α ει μα κα ρι ι στο ον και πα α να α μω
^{Γα} μη η το ον και μη τε ρα α τ ς Θε ς ς η η
^{Νη} η η μω ων την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν
^{Κε} τω ων Χε ε ς ς βι ιμ και εν δο ξο
^{Γα} τε ε ε ε ραν α συ γ κρι ι ι ι τω ως τω ων
^{Γα} Σε ε ρα α α α φι ιμ την α δι α α
^{Ζ'} φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο γο ο ον τε ε
^{Νη} κ ς ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο κον
^{Γα} σε με ε γα α λυ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε

ε ε ε εν ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΝΔΕΚΤΗ

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰὶ Γα

A ^{Nη} ξι ^{Γα} ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα

 ^{Nη} ρι ^{Γα} ζει ει ει ειν σε την θε ο ο το ο ο ο κον

 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η

 ^{Nη} το ον και μη τε ρα τθ θε ε ς ς η η μων

 ^{Nη} τη η η η η η ν τι μι ι ω τε ε ε ε ραν

 ^{Γα} τω ων χε ε ρθ ς ς βιμ και αι ε εν δο ξο

 ^{Nη} τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε ρα α

 ^M φιμ τη η η η η η ν α δι ι α φθο ο ο ο

 ^{Nη} ο ο ρως ^{Γα} θε ο ο ον λο ο γο ο ον τε

 ^{Γα} κθ ς ς σα α αν ^φ την ον τως θε ο ο το

 ^{Γα} ο ο ο ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο

 ^{Γα} με ε ε εν

TAMEION ANΘΟΛΟΓΙΑΣ

Ἄξιον ἐςί, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος Γα ς

A ^{Γα} ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε

ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α

ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και

Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη

η τε ε ε ε ρα α τς Θε ς ς ς η η η

μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων

Χε ρς ς βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο

τε ε ε ε ε ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω

ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α

α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο

γο ον τε κς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ωως

Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον σε ε ε

με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε

ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κε' Ἰουνίου ,αθήνη' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

ᾠχος ὠ Γα ϕ

A ^{Nη} ξι ^δ ι ^{Γα} ο ον ε στι ι ι ν ω ω ω

^{Πα} ω ως α λη η η θω ω ως ^{u q} μα κα ρι ι ζειν

σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον ^{π q}

^{Nη} την α α ει ει μα ^{Γα} κα α α ρι στον και πα να

^{Πα} μω ω ω ω ω μη η το ο ον ^{u q} και μη τε ε

ρα α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων ^{π q}

^{Nη} την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν ^{Κε} ^{δ u q} τω ων Χε

ε ρθ ς ς βιμ ^{u q} και εν δο ξο τε ε ε ραν ^{Γα} ^{u q} α συγ

κρι ι ι ι τως τω ων ^{Πα} Σε ε ε ε ε ρα α α

α φιμ ^{Nη} ^{π q} την α α δι ι α φθο ο ο ο ρως ^{Γα} ^{u q} Θε ον

^{Κε} ^δ Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κθ ς ς ς αν ^{u q} την

^{Δι} ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον ^{Γα} σε με γα α λυ

^{Γα} υ υ υ υ νο ο ο ^χ με ε ε εν ^{u q}

Εἰς μνημόσυνον, κύρ Πέτρου Μπερεκέτη
(ἐξηγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη, Ε.Β.Ε 2627, 195)

Ἦχος ᾠ Γα ς

Εἰς μνημόσυνον, κύρ Πέτρου Μπερεκέτη

υ υ υ ῶ υ υ υ υ υ υ εἰς μνημόσυνον

νο ῶ ο ον αἰ αἰ ω ω ω νι ι ι αἰ ω ω

νι ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λιε ε ε σται αἰ αἰ αἰ αἰ

αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ δι ι ι ι ι ι ι ῆ ι ι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι και αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ ῆ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ χαι αἰ αἰ

αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ ε σται δι ι και αἰ

αἰ ο ο ο ῶ ο ο ο ος ῆ α α α α λιε ῆ α

α λιε ῆ α ῆ α α λιε ε λιε ε ε ῆ α α α α α

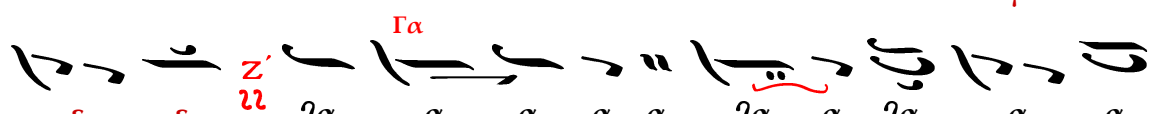
α α α α α α α α α α α λλη η η η η ῆ

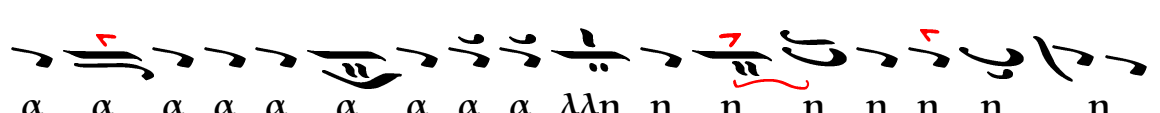
η η η λου ου ῶ ου ου ου ου ου ου ου ου ου

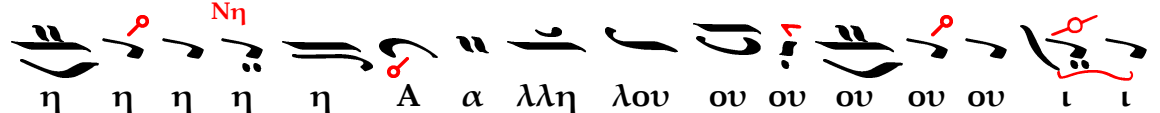
ι ι ι ι ι ι ι ι Α λλη λου ου ου ου

 ου ου ι ι ι ι ι ι α α ςα α α α α α

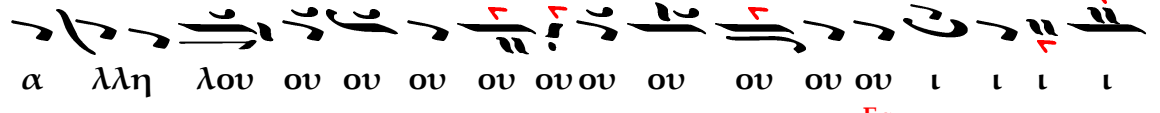

 Λε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε γε ιε

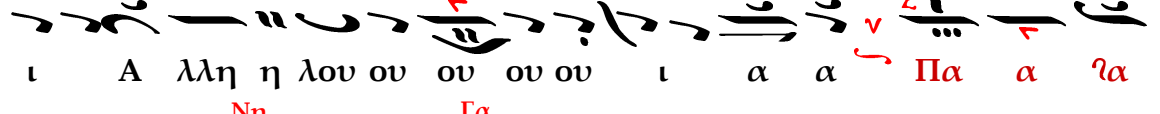

 ε ε Z' ςα α α α α ςα α ςα α α

 α α α α α α α α α λλη η η η η η η η

 η η η η η A α λλη λου ου ου ου ου ου ι ι

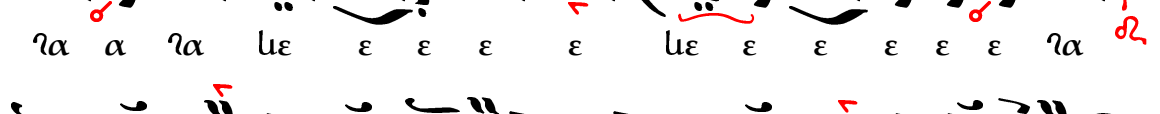

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι A

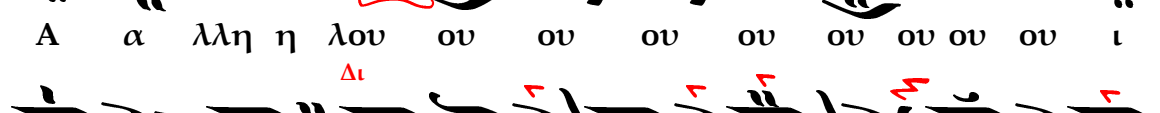

 α λλη λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι

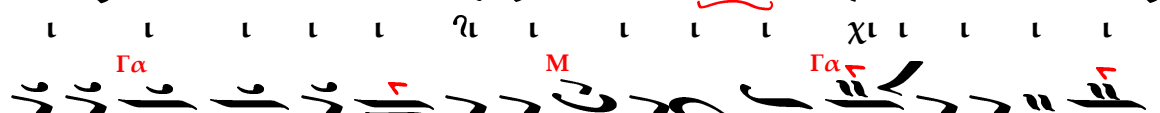

 ι A λλη η λου ου ου ου ου ι α α Πα α ςα

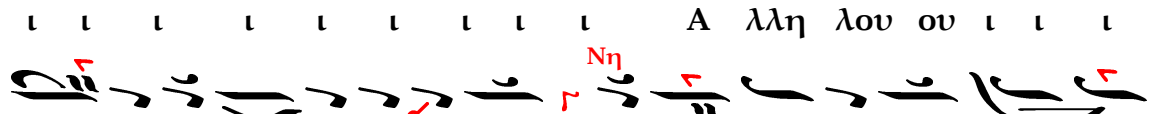

 α α α α α λι ςι ι ιν ςα α α α ςα

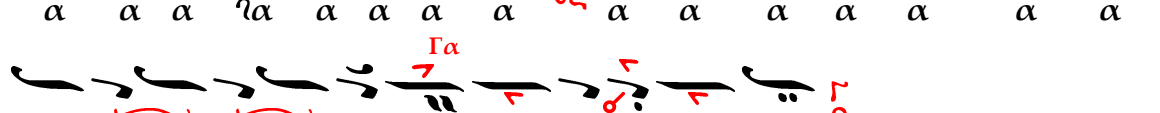

 α α α α ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε

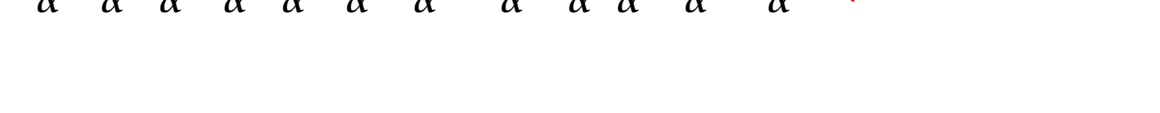

 ςα α ςα ιε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ςα

 A α λλη η λου ου ου ου ου ου ου ου ι

 ι ι ι ι ι ςι ι ι ι χι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι A λλη λου ου ι ι ι

 α α α ςα α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ ς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ
 Α λλη λ ς ι α Α λλη λ ς ι α Α λλη
 λ ς ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δῖς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ